

dosarul nr. 2ra-1391/18

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (Liliana Lupașco)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (Iulia Cimpoi, Ion Secrieru, Aliona Danilov)

ÎNCHEIERE

19 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Tamara Chișca-Doneva
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Tatiana Manova,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Tatiana Manova împotriva Instituției Medico-Sanitare Publice „Spitalul Clinic Municipal „Sfânta Treime”, Direcției Sănătății a Consiliului municipal Chișinău și Ministerului Sănătății cu privire la declararea ilegală a refuzului în examinarea medicală calificată, obligarea de a efectua examinare medicală calificată și a prescrie tratament și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 20 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de Tatiana Manova și a fost menținută hotărârea din 27 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, prin care acțiunea depusă de Tatiana Manova a fost respinsă,

constată:

La 03 februarie 2017, Tatiana Manova a depus cerere de chemare în judecată împotriva Instituției Medico-Sanitare Publice „Spitalul Clinic Municipal „Sfânta Treime” (denumirea prescurtată IMSP SCM „Sfânta Treime” și Direcției Sănătății a Consiliului municipal Chișinău și Ministerului Sănătății cu privire la declararea ilegală a refuzului în examinarea medicală calificată, obligarea de a efectua examinare medicală calificată și a prescrie tratament și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a menționat că, suferă de mai multe boli care i-au cauzat obezitate, pentru care i-a fost determinat XXXXX și nu poate să lucreze. Din cauza stării sale fizice, la moment se deplasează cu greu, fapt ce o împiedică să comunice cu societatea și provoacă reacții negative în adresa sa.

Reclamanta a relatat că, în luna martie 2014, după o altă criză de dureri în urma XXXXX, a fost spitalizată cu intoxicație, iar la 13 martie 2014, a fost trimisă pentru investigație și tratament în Secția de Toxicologie a IMSP SCM „Sfânta Treime” la medicul-toxicolog de gradul doi – Eugen Buceațchi. În perioada acestui

tratament i s-a acordat ajutor medical calificat, iar starea de sănătate s-a îmbunătățit considerabil, chiar slăbind cu circa 10 kg.

De asemenea, a indicat că după externarea de la spital, și la recomandarea medicului Eugen Buceațchi, s-a adresat la policlinica de la locul de reședință pentru a fi îndreptată la o investigație completă de către specialiști calificați, întru determinarea cauzeiXXXXX, însă, i-a fost refuzat.

La începutul lunii ianuarie 2015 a fost internată în Secția Gastrologie a IMSP SCM „Sfânta Treime”, deși a insistat să fie tratată la Policlinica nr. 2.

Ulterior, tot în anul 2015, a acuzat dureri laXXXXX, însă medicul de familie a refuzat să-i elibereze îndreptare la ultrasonografie. Astfel, de două ori a fost nevoită să efectueze investigația din bani proprii.

La fel, reclamanta a invocat că timp de 6 ani fiind investigată de către medicii de la Polinica nr. 2 și Centrul medicilor de familie nu a fost diagnosticată și nu putea dobândi îndreptare pentru investigație în Secția de Toxicologie a IMSP SCM „Sfânta Treime” la medicul-toxicolog Eugen Buceațchi.

În această ordine de idei, reclamanta a considerat că i-a fost încălcat dreptul la o investigare și tratament calificat, fapt ce i-a cauzat un prejudiciu material și moral.

Tatiana Manova a solicitat admiterea acțiunii și declararea refuzului IMSP SCM „Sfânta Treime” de a-i acorda o investigare medicală calificată, în scopul stabilirii diagnozei, ca fiind ilegal; obligarea pârâților să o investigheze calificat, de medici cu calificare înaltă, întru stabilirea diagnosticului și prescrierea tratamentului corespunzător în secția de „Toxicologie” a IMSP SCM „Sfânta Treime”, la medicul curant Eugen Buceațchi; și a încasa din contul pârâților, în mod solidar, în beneficiul său suma de 30 000 de lei, cu titlu de reparare a prejudiciului moral.

Prin hotărârea din 27 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, (f.d. 74, 79-84 recto-verso) acțiunea depusă de Tatiana Manova a fost respinsă ca nefondată.

Prin decizia din 20 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 121, 122-132) apelul declarat de Tatiana Manova a fost respins și menținută hotărârea din 27 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Prima instanță și instanța de apel și-au întemeiat soluțiile adoptate pe dispozițiile art. 19, art. 20 alin. (2) din Legea ocrotirii sănătății nr. 411 din 28 martie 1995; art. 5, art. 7 alin. (1) din Legea cu privire la drepturile și responsabilitățile pacientului; Hotărârea Guvernului nr. 1387 din 10 decembrie 2007 cu privire la aprobarea Programului unic al asigurării obligatorii de asistenta medicală; art. 14, art. 1398, art.1422 și art. 1423 din Codul civil.

În consolidarea soluțiilor sale, Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, și Curtea de Apel Chișinău au reținut că prin probatoriul administrat la materialele dosarului, și anume fișele de staționar a pacientei Tatiana Manova, precum și trimiterea-extrasului, rezultă că acesteia nu i-a fost refuzată internarea în spital. Ba din contra, examinând în original fișele de staționar a bolnavului, întocmită IMSP SCM „Sfânta Treime”, s-a constatat că Tatiana Manova s-a externat benevol din secția Chirurgie 1 și secția Gastrologie a spitalului.

Prin urmare, instanțele de fond au conchis că reclamantei i-a fost acordat tot tratamentul corespunzător în conformitate cu diagnosticul stabilit și prevederile Protocoalelor naționale referitor la maladiile stabilite de medicii instituției, însă ultima a refuzat din propria dorință și pe propria răspundere aceste tratamente.

Ba mai mult decât atât, din considerentul că Tatiana Manova suferea de un șir de boli ce urmau a fi tratate anume în secția Gastrologie, aceștia i s-a propus spitalizarea în secția Gastrologie a IMSP SCM „Sfânta Treime”, motivându-i-se prin faptul că tratamentul de care avea nevoie pacienta nu putea fi acordat de către secția Toxicologie. Însă, reclamanta nu s-a conformat recomandării.

Coroborând circumstanțele constatate, instanțele de fond au conchis că, reclamanta nu a probat vinovăția părților în comiterea faptei ilicite. Respectiv, în speță, nu s-a demonstrat fapta ilicită pasibilă de angajare a răspunderii delictuale.

La 25 mai 2018, Tatiana Manova a declarat recurs împotriva deciziei din 20 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 134-135 147).

În motivarea recursului a reiterat circumstanțele faptice ale cauzei și a menționat că prin decizia instanței de apel i-au fost lezate drepturile sale la ocrotirea sănătății, iar fără înlăturarea erorilor admise este imposibilă restabilirea drepturilor și intereselor sale legitime ce i-au fost lezate.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul de admisibilitate al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, acesta este inadmisibil, din motivele ce succed.

Articolul 431 din Codul de procedură civilă consemnează în alineatul (2) că, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul

în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Conform articolului 433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4);

a¹) recursul este depus împotriva unui act ce nu se supune recursului, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 429 alin. (5);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Prin prisma art. 434 în alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Astfel, instanța de recurs atestă că, în speță, calea de atac a fost demarată în interiorul termenului legal, deoarece din materialele cauzei nu poate fi stabilit momentul când a fost recepționată de către recurentă decizia instanței de apel, iar drept consecință nu poate fi stabilit momentul când începe să curgă termenul de exercitare a dreptului acestuia de a ataca hotărârea judecătorească.

In concreto cererii de recurs, completul de admisibilitate evocă faptul că în conformitate cu prevederilor art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs trebuie să fie dactilografiată și trebuie să cuprindă esența și temeiurile recursului, argumentul ilegalității deciziei atacate, solicitările recurentului, propunerile respective.

Analizând cuprinsul cererii de recurs depusă de Tatiana Manova, completul de admisibilitate atestă că recurenta nu a evidențiat în cererea de recurs formulată memoriul ilegalității și netemeinicii deciziei recurate, limitându-se doar la reiterarea unor circumstanțe factice ce țin de fondul cauzei și transpunerea soluției instanței de apel.

În acest sens, urmează a se evidenția faptul că, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor factice ale cauzei, or, motivarea recursului fiind necesară prin prisma indicării motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Astfel, este de menționat că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici care, circumscrise fiind motivelor de recurs îngăduite de lege, sunt de natură a învedera nelegalitatea hotărârii.

Ipotezele relevate certifică în mod clar caracterul lipsit de substanță al recursului declarat, deoarece Tatiana Manova nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea justificării ilegalității deciziei instanței de apel. Astfel, se evidențiază caracterul

declarativ al recursului, deoarece este lipsit de conținut și desprinde simplul fapt al dezacordului recurenței cu soluția dată de instanțele inferioare, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

În acest sens, completul reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (Doorson împotriva Olandei, 26 martie 1996, §67). La acest capitol instanța de recurs reține că recursul declarat de Tatiana Manova nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Din considerentele menționate, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, în unanimitate, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Tatiana Manova împotriva deciziei din 20 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Tatiana Manova, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Tatiana Manova împotriva Instituției Medico-Sanitare Publice „Spitalul Clinic Municipal „Sfânta Treime”, Direcției Sănătății a Consiliului municipal Chișinău și Ministerului Sănătății cu privire la declararea ilegală a refuzului în examinarea medicală calificată, obligarea de a efectua examinare medicală calificată și a prescrie tratament și repararea prejudiciului moral, împotriva deciziei din 20 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Dumitru Mardari